

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 226

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 15 martie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
36.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat	2	Decizia nr. 88 din 3 martie 2004 asupra sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor 3-4
119.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat	2	Decizia nr. 89 din 3 martie 2004 asupra sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2, pct. 3, pct. 4, pct. 5, pct. 6 și art. II din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor 5-7
			HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
		321.	— Hotărâre privind acordarea unor ajutoare de urgență .....
			7-8

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124 din 18 decembrie 2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 919 din 22 decembrie 2003.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 februarie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 24 februarie 2004, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 11 martie 2004.
Nr. 36.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 8/2003 privind stimularea procesului de restructurare, reorganizare și privatizare a unor societăți naționale, companii naționale și societăți comerciale cu capital majoritar de stat și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 10 martie 2004.
Nr. 119.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 88 din 3 martie 2004

asupra sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor

Cu Adresa nr. 51/139 din 26 februarie 2004 secretarul general al Camerei Deputaților a transmis Curții Constituționale sesizarea privind declanșarea controlului de constituționalitate asupra dispozițiilor art. 3 alin. (2) din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 februarie 2004, iar de Senat în ședința din 24 februarie 2004. Sesizarea a fost formulată, în temeiul dispozițiilor art. 146 din Constituție, de către un grup de 54 de deputați, și anume: Gheorghe Albu, Victor Babiuc, Gheorghe Barbu, Radu Mircea Berceanu, Emil Boc, Anca Daniela Boagiu, Vasile Bran, Costică Canacheu, Ion Cîrstoiu, Teodor Cladovan, Iliescu Valentin, Paula Maria Ivănescu, Victor Sorin Lepșa, Mircea Man, Alexandru Mocanu, Ion Mogoș, Nicolae Nan, Gheorghe-Liviu Negoită, Vasile Nistor, Ioan Oltean, Ioan Onisei, Alexandru Peres, Ștefan-Marian Popescu-Bejat, Romeo-Marius Raicu, Mihai Stănișoară, Mircea Nicu Toader, Marin Anton, Cornel Boiangiu, George Crin Laurențiu Antonescu, Constantin-Gheorghe Avramescu, Andrei Ioan Chiliman, Viorel-Gheorghe Coifan, Victor Paul Dobre, Ovidiu-Virgil Drăgănescu, Liviu Iuliu Dragoș, Valeriu Gheorghe, Titu-Nicolae Gheorghiof, Puiu Hașotti, Anton Ionescu, Ion Luchian, Cătălin Micula, Monica Octavia Muscă, Gheorghe-Eugen Nicolăescu, Napoleon Pop, Cornel Popa, Grigore Dorin Popescu, Călin Constantin Anton Popescu-Tăriceanu, Vasile Predică, Dan Radu Rușanu, Nini Săpunaru, Adrian Emanuil Semcu, Dan Coriolan Simedru, Cornel Știrbeț și Radu Stroe.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 1.021 din 26 februarie 2004, formând obiectul Dosarului nr. 101A/2004.

Prin această sesizare se solicită Curții Constituționale să constate că prevederile art. 3 alin. (2) din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor sunt neconstituționale pentru următoarele motive:

Prevederile de lege criticate sunt contrare dispozițiilor art. 102 alin. (3) din Constituție, republicată, care precizează că Guvernul este alcătuit din prim-ministru, miniștri și alți membri stabiliți prin lege organică. Din interpretarea acestei dispoziții constituționale rezultă că legiuitorul constituant a dorit „să consacre o formulă de guvern fără scară ierarhică interioară”. Autorii sesizării susțin, în aceeași ordine de argumentare, că „enumerările într-o propoziție au semnificație foarte precisă” și, întrucât, în textul constituțional menționat, „între funcția de prim-ministru și funcția de ministru de stat este pusă virgulă, rezultă logic că ceea ce urmează după funcția de ministru poate fi echivalentul acestei funcții ori o funcție mai mică în grad sau importanță și, în nici un caz, o funcție superioară”. Față de aceste argumente, „categoria miniștrilor de stat” este în contradicție cu dispozițiile constituționale menționate.

În conformitate cu dispozițiile art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sesizarea de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a prezenta punctele lor de vedere.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că sesizarea este neîntemeiată, în esență, pentru următoarele motive:

1. Dispozițiile cuprinse la art. 3 alin. (2) din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 prevăd obligația Guvernului de a prezenta Parlamentului lista cu componența Guvernului, pentru acordarea votului de încredere. În temeiul art. 102 alin. (3) din Constituție, republicată, această listă poate cuprinde pe lângă miniștri și alți membri ai Guvernului stabiliți prin lege organică, cum ar fi miniștri de stat și miniștri delegați. Critica de neconstituționalitate este nefondată, deoarece funcția de ministru de stat este reglementată prin legea criticată, care este o lege organică.

2. Din interpretarea gramaticală, precum și din interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 102 alin. (3) din Constituție, republicată, în lumina dispozițiilor art. 107 alin. (3) din Constituția României, republicată, rezultă că legiuitorul constituant a reglementat atribuția Președintelui României de a desemna „un alt membru al Guvernului ca prim-ministru interimar”, fără să utilizeze noțiunea de ministru. Dacă s-ar accepta interpretarea autorilor sesizării, consecința ar fi aceea a numirii ca prim-ministru interimar a unui demnitar care ocupă „o funcție mai mică în grad sau importanță” decât ministru, ceea ce este inadmisibil, deoarece aceasta ar însemna să se adauge la Constituție.

De asemenea, din corelarea dispozițiilor constituționale ale art. 102 alin. (3) cu cele ale art. 73 alin. (3) lit. e) rezultă că enumerarea funcțiilor „nu poate avea decât caracter exemplificativ, prin înscrierea atât a funcției de prim-ministru, având în vedere că acesta conduce Guvernul, cât și a funcției de ministru, comună oricărui cabinet”.

Președintele Senatului consideră neîntemeiată critica de neconstituționalitate, în esență, pentru următoarele motive:

1. Autorii sesizării pun în discuție numai funcția ministrului de stat, nu și pe cea a ministrului delegat, deși nici acesta nu este prevăzut de dispozițiile art. 102 alin. (3) din Constituție.

Totodată, nu s-au observat prevederile art. 37 alin. (2) din lege potrivit cărora Parlamentul, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, republicată, hotărăște care dintre miniștrii propuși pe lista Guvernului vor deține și funcția de ministru de stat. La fel, nu s-au avut în vedere nici dispozițiile art. 53 alin. (4) privind calitatea miniștrilor de stat ca membri ai Guvernului, care își exercită atribuțiile și sarcinile diferențiat, potrivit diviziunii și specializării activității ministerelor, urmând să conlucreze cu miniștrii care rămân competenți și răspunzători de domeniul ministerului respectiv.

2. Autorii sesizării nu au avut în vedere nici dispozițiile art. 107 alin. (1) din Constituție, republicată, potrivit cărora primul-ministru are atribuții de conducere a Guvernului și de coordonare a activității membrilor acestuia. El poate ca, direct și personal, să conducă și să coordoneze activitatea Guvernului, după cum poate să delege o parte din atribuțiile sale. De asemenea, poate dispune de un aparat propriu executiv de conducere și de coordonare.

Guvernul consideră că sesizarea de neconstituționalitate este nefondată pentru următoarele motive:

În conformitate cu dispozițiile art. 117 alin. (1) din Constituție, republicată, „Ministerele se înființează, se organizează și funcționează potrivit legii”. Calitatea de ministru și

numărul miniștrilor se determină în funcție de numărul ministerelor. „Pot avea calitate de miniștri și alte persoane, cum ar fi miniștri de stat, miniștri fără portofoliu, miniștri delegați, dacă prin lege organică, respectiv prin legea de organizare a Guvernului, prevăzută la art. 73 alin. (3) lit. e) din Constituție, se prevăd asemenea funcții“. Dispozițiile art. 102 alin. (3) din Constituție, republicată, fac o enumerare exemplificativă a funcțiilor din componența Guvernului care, cu excepția primului-ministru, nu se află în relație ierarhică. Soluția adoptată de legiuitor în actuala lege, criticată de autorii sesizării, a fost utilizată în activitatea de guvernare în actualul regim constituțional, așa cum rezultă din practica procedurilor parlamentare privind structura și componența Guvernului.

CURTEA,

examinând sesizarea, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile criticate din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă să se pronunțe asupra constituționalității legii criticate.

Examinând Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, Curtea constată că dispozițiile legale vizate, fiind norme modificatoare, sunt sistematizate la art. 1 pct. 2. Așadar, obiectul controlului de neconstituționalitate îl constituie aceste dispoziții, care au următorul cuprins:

„**Art. 1.** — *Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]*

2. Alineatul (2) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

«(2) *Din Guvern pot face parte și miniștri de stat, precum și miniștri-delegați cu însărcinări speciale pe lângă primul-ministru, prevăzuți în lista Guvernului prezentată Parlamentului pentru acordarea votului de încredere.»*»

În sesizare se susține că aceste prevederi contravin dispozițiilor art. 102 alin. (3) din Constituție, republicată, care au următorul cuprins: „*Guvernul este alcătuit din prim-ministru, miniștri și alți membri stabiliți prin lege organică.*”

Curtea Constituțională constată că alin. (1) al art. 3 din Legea nr. 90/2001, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, prevede că „*Guvernul este alcătuit din primul-ministru și miniștri*“, iar alin. (2) al aceluiași articol, în forma sa inițială, prevedea că din Guvern pot face parte și „*miniștri-delegați cu însărcinări speciale*“. Completarea adusă prin textul de lege criticat constă în introducerea funcției de „*ministru de stat*“ și „*miniștri-delegați cu însărcinări speciale pe lângă primul-ministru*“ printre funcțiile care intră în alcătuirea Guvernului.

Cu privire la funcția de „*ministru de stat*“, autorii sesizării consideră că prin această prevedere se completează componența Guvernului cu o funcție superioară în grad funcției de ministru, care nu este prevăzută de dispozițiile art. 102 alin. (3) din Constituție, republicată, și se creează un sistem ierarhic în rândul membrilor Guvernului, ceea ce ar contraveni acestor dispoziții constituționale.

Curtea consideră că legiuitorul constituant a reglementat modul de alcătuire a Guvernului într-o manieră suplă, care permite acestei autorități publice ca, în scopul realizării programului său de guvernare aprobat prin acordarea votului de încredere de către Parlament [art. 102 alin. (1) din Constituție, republicată], să propună o structură în raport cu obiectivele pe care trebuie să le realizeze. Este evident că legiuitorul constituant nu a reglementat într-o manieră rigidă modul de alcătuire a Guvernului prin nominalizarea tuturor ministerelor.

Utilizarea de către legiuitorul ordinar a categoriilor de „*miniștri de stat*“ sau de „*miniștri-delegați cu însărcinări speciale pe lângă primul-ministru*“ are menirea să distingă caracterul însărcinărilor miniștrilor, și anume dacă dețin sau nu portofolii ministeriale, specificul atribuțiilor lor în organizarea Guvernului potrivit divizionii și specializării activității ministerelor.

Așa fiind, se impune concluzia că noțiunea de „*miniștri*“, ca de altfel și cea de „*membri ai Guvernului*“ sunt utilizate în sens generic și permit, așadar, includerea în sfera lor și a funcției de „*ministru de stat*“, „*ministru-delegat cu însărcinări speciale pe lângă primul-ministru*“, „*ministru fără portofoliu*“ etc.

De altfel, în aplicarea aceluiași text constituțional, Curtea constată că, de-a lungul anilor, în procesul guvernării, au fost aduse modificări în structura executivului, prin hotărâri succesive ale legislativului. Așa, spre exemplu, Hotărârea Parlamentului nr. 23/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 4 decembrie 1997, a stabilit, în legătură cu structura de atunci a Guvernului, că „*ministru* industriei și comerțului, ministru afacerilor externe, ministru justiției, ministru de interne și ministru muncii și protecției sociale sunt miniștri de stat”.

Având în vedere considerentele expuse în prezenta decizie, dispozițiile art. 102 alin. (3), art. 107 alin. (1), art. 146 lit. a) din Constituție, republicată, precum și prevederile art. 13 alin. (1) lit. A.a), art. 17 și 18 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că dispozițiile art. 1 pct. 2 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor sunt constituționale.

Definitivă și obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 3 martie 2004 și la aceasta au participat: Nicolae Popa, președinte, Costică Bulai, Nicolae Cochinescu, Constantin Doldur, Kozsokár Gábor, Petre Ninosu, Șerban Viorel Stănoiu, Lucian Stăngu și Ioan Vida, judecători.

PREȘEDINTELE CURTII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 89
din 3 martie 2004

asupra sesizării de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2, pct. 3, pct. 4, pct. 5, pct. 6 și art. II din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor

Cu Adresa nr. 461 din 1 martie 2004 secretarul general al Senatului a transmis sesizarea privind declanșarea controlului de constituționalitate asupra unor dispoziții ale Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 februarie 2004, iar de Senat în ședința din 24 februarie 2004. Sesizarea a fost formulată, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, de un grup de 25 de senatori, și anume: Nicolae-Vlad Popa, Maria Petre, Ion Vela, Hermann Armeniu Fabini, Norica Nicolai, Dan Avram, Romeo Octavian Hanganu, Dumitru Badea, Gheorghe Acatrinei, Dumitru Codreanu, Angela-Mihaela Bălan, Aron Belășcu, Carol Dina, Valentin Dinescu, Vasile Horga, Ion Cârciumar, Dumitru Petru Pop, Aurel Pană, Corin Penciu, Mircea Teodor Iustian, Mircea Ionescu-Quintus, Gheorghe Flutur, Păun Ion Otiman, Nicolae Paul Anton Păcuraru și Mihail Lupoi.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 1.073 din 2 martie 2004, formând obiectul Dosarului nr. 105A/2004.

Prin această sesizare se solicită Curții să constate că unele dispoziții din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor sunt neconstituționale, după cum urmează:

1. Prevederile art. 3 alin. (2) din lege sunt contrare dispozițiilor art. 102 alin. (3) din Constituție, republicată, care nu prevăd că din alcătuirea Guvernului fac parte și miniștri de stat.

2. Prevederile art. 15, 20, 21, 22 și art. II din lege, prin care se înființează Cancelaria Primului-Ministru, cu buget propriu, sunt contrare dispozițiilor art. 138 alin. (5) din Constituție, republicată, întrucât nu se prevede sursa de finanțare a acestei structuri noi.

În conformitate cu dispozițiile art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a prezenta punctele lor de vedere.

Președintele Camerei Deputaților consideră că sesizarea este neîntemeiată, pentru următoarele motive:

1. În temeiul art. 102 alin. (3) din Constituție, republicată, Guvernul poate cuprinde, pe lângă miniștri, și pe alți membri. Critica formulată de autorii sesizării, în sensul că în textul art. 102 alin. (3) din Constituție, republicată, nu se prevede și funcția de ministru de stat, este nefondată, întrucât această funcție este stabilită prin lege organică, așa cum cere dispoziția constituțională. Enumerarea funcțiilor are caracter exemplificativ, funcția de ministru fiind comună oricărui cabinet. Este la latitudinea primului-ministru ca, având acordul Parlamentului, să-și organizeze cabinetul potrivit intereselor și priorităților naționale.

2. Dispozițiile cuprinse la art. I pct. 3, art. I pct. 4 și cele ale art. II din lege nu sunt incidente dispozițiilor constituționale ale art. 138 alin. (5) și sunt nerelevante în soluționarea sesizării, întrucât nu conțin prevederi cu impact

asupra bugetului de stat. De altfel, în temeiul dispozițiilor art. 50 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, pot fi efectuate transferuri între ordonatorii principali de credite fără a fi afectat echilibrul bugetar. Sursa de finanțare a cheltuielilor de funcționare a Cancelariei menționate o constituie bugetul Secretariatului General al Guvernului, aprobat prin Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2003.

Președintele Senatului consideră că sesizarea este neîntemeiată pentru următoarele motive:

1. Autorii sesizării pun în discuție numai funcția ministrului de stat, nu și pe cea a ministrului delegat, deși nici acesta nu este prevăzut de dispozițiile art. 102 alin. (3) din Constituție.

Totodată, nu s-au observat prevederile art. 37 alin. (2) din lege potrivit cărora Parlamentul, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, republicată, hotărăște, prin lege organică, pe acei miniștri, propuși pe lista Guvernului, care vor deține și funcția de ministru de stat. La fel, nu s-au avut în vedere nici dispozițiile art. 53 alin. (4) privind calitatea miniștrilor de stat ca membri ai Guvernului, care își exercită atribuțiile și sarcinile diferențiat, potrivit diviziunii și specializării activității ministerelor, urmând să conlucreze cu ministrii care rămân competenți și răspunzători în domeniul ministerului respectiv.

Autorii sesizării nu au avut în vedere nici dispozițiile art. 107 alin. (1) din Constituție, republicată, potrivit cărora primul-ministru are atribuții de conducere a Guvernului și de coordonare a activității membrilor acestuia. El poate ca, direct și personal, să conducă și să coordoneze activitatea Guvernului, după cum poate să delege o parte din atribuțiile sale. De asemenea, poate dispune de un aparat propriu executiv de conducere și de coordonare.

2. Susținerile referitoare la încălcarea art. 138 alin. (5) din Constituție, republicată, prin aceea că legea criticată nu reglementează sursele de finanțare a cheltuielilor de funcționare a Cancelariei Primului-Ministru, sunt neîntemeiate. Problema în discuție este o chestiune de legiferare, neimpunându-se precizarea sursei de finanțare atunci când „autorul proiectului de lege este Guvernul”.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că sesizarea este nefondată pentru următoarele motive:

1. În conformitate cu dispozițiile art. 117 alin. (1) din Constituție, republicată, „Ministerele se înființează, se organizează și funcționează potrivit legii”. Calitatea de ministru și numărul miniștrilor se determină în funcție de numărul ministerelor. „Pot avea calitate de miniștri și alte persoane, cum ar fi miniștri de stat, miniștri fără portofoliu, miniștri delegați, dacă prin lege organică, respectiv prin legea de organizare a Guvernului, prevăzută la art. 73 alin. (3) lit. e) din Constituție, se prevăd asemenea funcții.” Dispozițiile art. 102 alin. (3) din Constituție, republicată, fac o enumerare exemplificativă a funcțiilor din componența Guvernului care, cu excepția primului-ministru, nu se află în relație ierarhică. Soluția adoptată de legiuitor în actuala

lege, criticată de autorii sesizării, a fost utilizată în activitatea de guvernare în actualul regim constituțional, așa cum rezultă din practica procedurilor parlamentare privind structura și componența Guvernului.

2. Referitor la critica de neconstituționalitate ce privește încălcarea dispozițiilor art. 138 alin. (5) din Constituție, republicată, se solicită respingerea acesteia, având în vedere că prin reorganizarea aparatului de lucru al primului-ministru nu se efectuează cheltuieli bugetare suplimentare față de fondurile alocate autorităților și instituțiilor publice prin legea bugetului de stat pe anul 2004. Prevederile acestei legi precizează că, în scopul întăririi structurilor cu atribuții în cadrul procesului de pregătire a aderării României la Uniunea Europeană, Guvernul poate să aprobe redistribuirea de posturi și fondurile aferente acestora, între bugetele ordonatorilor principali de credite.

Noua structură este înființată în acest scop, în condițiile în care Guvernul și-a asumat, nemijlocit, sarcina „de a asigura compatibilitatea instituțională determinată de dinamica negocierilor pentru integrarea României în Uniunea Europeană și accentuarea, în perioada următoare, a implementării programelor și acțiunilor guvernamentale“.

CURTEA,

examinând sesizarea, punctele de vedere ale președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, raportul-judecătorului raportor, dispozițiile criticate din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea a fost legal sesizată și este competentă să se pronunțe asupra constituționalității legii criticate.

Analizând Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, Curtea constată că dispozițiile legale vizate, fiind norme modificatoare, sunt sistematizate la art. I, după cum urmează: la pct. 2 — art. 3 alin. (2); la pct. 3 — art. 15 lit. c); la pct. 4 — art. 20; la pct. 5 — art. 21; la pct. 6 — art. 22 alin. (4). Așadar, obiectul controlului de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. I pct. 2, pct. 3, pct. 4, pct. 5, pct. 6 și art. II din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001.

1. Prima critică din sesizare vizează dispozițiile art. I pct. 2 din lege, care au următorul cuprins:

„Art. I. — Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]

2. Alineatul (2) al articolului 3 va avea următorul cuprins:

«(2) Din Guvern pot face parte și miniștri de stat, precum și miniștri-delegați cu însărcinări speciale pe lângă primul-ministru, prevăzuți în lista Guvernului prezentată Parlamentului pentru acordarea votului de încredere.»

În sesizare se susține că aceste prevederi contravin dispozițiilor art. 102 alin. (3) din Constituție, care au următorul cuprins: **„Guvernul este alcătuit din prim-ministru, miniștri și alți membri stabiliți prin lege organică.“**

Curtea Constituțională constată că alin. (1) al art. 3 din Legea nr. 90/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, prevede că **„Guvernul este alcătuit din primul-ministru și miniștri“**, iar alin. (2) al aceluiași articol, în forma sa inițială, prevedea că din Guvern pot face parte și **„miniștri-delegați cu**

însărcinări speciale“. Completarea adusă prin textul de lege criticat constă în introducerea funcției de **„ministru de stat“** și **„miniștri-delegați cu însărcinări speciale pe lângă primul-ministru“** printre funcțiile care intră în alcătuirea Guvernului.

Cu privire la funcția de **„ministru de stat“**, autorii sesizării consideră că prin această prevedere se completează componența Guvernului cu o funcție superioară în grad funcției de ministru, care nu este prevăzută de dispozițiile art. 102 alin. (3) din Constituție, republicată, și se creează un sistem ierarhic în rândul membrilor Guvernului, ceea ce ar contraveni acestor dispoziții constituționale.

Curtea consideră că legiuitorul constituant a reglementat modul de alcătuire a Guvernului într-o manieră suplă, care permite acestei autorități publice ca, în scopul realizării programului său de guvernare aprobat prin acordarea votului de încredere de către Parlament [art. 102 alin. (1) din Constituție], să propună o structură în raport cu obiectivele stabilite prin programul de guvernare. Este evident că legiuitorul constituant nu a reglementat într-o manieră rigidă modul de alcătuire a Guvernului prin nominalizarea tuturor ministerelor.

Utilizarea de către legiuitorul ordinar a categoriilor de **„miniștri de stat“** sau de **„miniștri-delegați cu însărcinări speciale pe lângă primul-ministru“** are menirea să distingă caracterul însărcinărilor miniștrilor, și anume dacă dețin sau nu portofolii ministeriale, specificul atribuțiilor lor în organizarea Guvernului potrivit diviziunii și specializării activității ministerelor.

Așa fiind, se impune concluzia că noțiunea de **„miniștri“**, ca de altfel și cea de **„membri ai Guvernului“** sunt utilizate în sens generic și permit, așadar, includerea în sfera lor și a funcției de **„ministru de stat“**, **„ministru-delegat cu însărcinări speciale pe lângă primul-ministru“**, **„ministru fără portofoliu“** etc.

De altfel, în aplicarea aceluiași text constituțional, Curtea constată că, de-a lungul anilor, în procesul guvernării, au fost aduse modificări în structura executivului, prin hotărâri succesive ale legislativului. Așa, spre exemplu, Hotărârea Parlamentului nr. 23/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 4 decembrie 1997, a stabilit, în legătură cu structura de atunci a Guvernului, că **„ministru industriei și comerțului, ministru afacerilor externe, ministru justiției, ministru de interne și ministru muncii și protecției sociale sunt miniștri de stat“**.

2. Cea de a doua critică de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. I pct. 3, pct. 4, pct. 5, pct. 6 și art. II din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001, care au următorul cuprins:

„Art. I. — Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]

3. Litera c) a articolului 15 va avea următorul cuprins:

«c) personalul din cadrul Cancelariei Primului-Ministru;»

4. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

«Art. 20. — Aparatul de lucru al Guvernului este alcătuit din Cancelaria Primului-Ministru, Secretariatul General al Guvernului, departamente și alte asemenea structuri organizatorice cu atribuții specifice stabilite prin hotărâre a Guvernului.»

5. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

«Art. 21. — (1) Cancelaria Primului-Ministru are personalitate juridică și este coordonată direct de primul-ministru.

(2) Cancelaria Primului-Ministru este condusă de șeful cancelariei, care are rang de ministru și calitatea de ordonator principal de credite.

(3) Organizarea și funcționarea Cancelariei Primului-Ministru se aprobă prin decizie a primului-ministru.

(4) Conducerea compartimentelor din cadrul cancelariei se asigură, după caz, de personal cu funcții de conducere sau de demnitari.

(5) Personalului Cancelariei Primului-Ministru nu i se aplică prevederile legii privind statutul funcționarilor publici.»

6. Alineatul (4) al articolului 22 va avea următorul cuprins:

«(4) Guvernul aprobă proiectul bugetului propriu, care se include în bugetul de stat. Ministrul pentru coordonarea Secretariatului General al Guvernului sau, după caz, secretarul general al Guvernului este ordonatorul principal de credite pentru aparatul de lucru al Guvernului, cu excepția Cancelariei Primului-Ministru și a altor cazuri prevăzute de lege.» [...]

Art. II. — În cuprinsul actelor normative în vigoare, sintagma «aparatul de lucru al primului-ministru» se înlocuiește cu sintagma «Cancelaria Primului-Ministru.»

În sesizare se susține că aceste prevederi care reglementează înființarea, organizarea și funcționarea Cancelariei Primului-Ministru, care are buget propriu, fără să prevadă și sursa de finanțare a cheltuielilor de funcționare a structurii nou-înființate, contravin prevederilor art. 138 alin. (5) din Constituție, republicată, potrivit cărora „Nici o cheltuială bugetară nu poate fi aprobată fără stabilirea sursei de finanțare”.

Examinând sesizarea, Curtea Constituțională reține că prin noua structură înființată se reorganizează aparatul

propriu al primului-ministru, cu scopul consolidării capacității Guvernului de a finaliza, în perioada următoare, negocierile privind integrarea României în Uniunea Europeană și de a pune în aplicare programele guvernamentale.

În aceste condiții, chiar și în ipoteza în care reorganizarea preconizată ar implica o creștere a cheltuielilor bugetare, Curtea observă că problema finanțării este soluționată în conformitate cu dispozițiile art. 9 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2004 nr. 507/2003, potrivit căreia „Guvernul poate aproba prin hotărâre redistribuirea de posturi și fondurile aferente acestora între bugetele ordonatorilor principali de credite, în vederea întăririi structurilor cu atribuții în cadrul procesului de pregătire a aderării României la Uniunea Europeană”.

Pe de altă parte, problema își găsește soluționarea și în temeiul dispozițiilor art. 50 al Legii nr. 500/2002 privind finanțele publice, potrivit căreia „În situațiile în care, în timpul exercițiului bugetar, pe baza dispozițiilor legale, au loc treceri de unități, acțiuni sau sarcini de la un ordonator principal de credite la altul sau în cadrul aceluiași ordonator principal de credite, Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în bugetele acestora și în structura bugetului de stat, fără afectarea echilibrului bugetar și a Fondului de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului”.

Având în vedere considerentele expuse în prezenta decizie, dispozițiile art. 102 alin. (3), art. 107 alin. (1), art. 138 alin. (5) și art. 146 lit. a) din Constituție, republicată, precum și prevederile art. 13 alin. (1) lit. A.a), art. 17 și 18 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că dispozițiile art. I pct. 2, pct. 3, pct. 4, pct. 5, pct. 6 și art. II din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor sunt constituționale.

Definitivă și obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 3 martie 2004 și la aceasta au participat: Nicolae Popa, președinte, Costică Bulai, Nicolae Cochinescu, Constantin Doldur, Kozsokár Gábor, Petre Ninosu, Șerban Viorel Stănoiu, Lucian Stângu și Ioan Vida, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Prim magistrat-asistent,
Claudia Miu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE privind acordarea unor ajutoare de urgență

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă acordarea de ajutoare de urgență, în sumă de 300 milioane lei, fiecăreia dintre cele 8 familii ale persoanelor decedate în atentatul din data de

11 martie 2004 de la Madrid, Spania, confirmate de către autoritățile spaniole și comunicate prin Ambasada României la Madrid.

Art. 2. — În situația în care ulterior intrării în vigoare a prezentei hotărâri vor fi confirmate și comunicate noi persoane decedate în atentatul din data de 11 martie 2004 de la Madrid, Spania, familiile acestora vor beneficia de ajutor de urgență în cuantumul prevăzut la art. 1, pe baza aprobării ministrului muncii, solidarității sociale și familiei.

Art. 3. — Sumele cu titlu de ajutoare de urgență prevăzute de prezenta hotărâre se suportă din bugetul aprobat Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei cu această destinație pentru anul 2004.

Art. 4. — Ajutorul prevăzut la art. 1 se acordă în număr, prin Direcția pentru dialog, familie și solidaritate socială a municipiului București, reprezentantului familiei persoanei decedate, pe bază de document de identitate.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Elena Dumitru
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 13 martie 2004.
Nr. 321.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro